

Преюдициални въпроси

При обстоятелства като тези по спора в главното производство относно иск за обезщетение за вреди, предявен срещу държавата в качеството ѝ на законодател поради ефективното предоставяне в периода 1976—1980 г. и съгласно правото на същата държава членка (Закон № 684 от 1974 г.) на субсидии, представляващи държавни помощи по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за ЕО (предишен член 92 и настоящем член 107 ДФЕС), за които не е отправено уведомление и които не са разрешени по смисъла на член 88 от Договора за ЕО (предишен член 93 и настоящем член 108 ДФЕС), на корабоплавателно предприятие в условията на нелиберализиран към съответния момент пазар (морски каботаж):

- 1) Следва ли за целите на квалифицирането на тези помощи (като „съществуващи“ и следователно като помощи, които не са „нови“) да се прилага — и в каква степен — член 1, буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999⁽¹⁾, който гласи: „v) *помощ, която се счита за съществуваща помощ, поради това че може да се установи, че в момента на въвеждането ѝ в действие не е представлявала помощ и впоследствие е станала помощ поради еволюцията на Общия пазар и без да е била изменена от държавата членка. Когато определени мерки са станали помощ след либерализирането на дадена дейност от правото на Общността, такива мерки не се считат за съществуваща помощ след датата, определена за либерализиране*“; или се прилага — и в каква степен — принципът (с формално различен обхват от този на позитивното право) — изведен от Общия съд в решение от 15 юни 2000 г. по съединени дела T-298/97 и др. (*Alzetta и др./Колисия*, т. 143), потвърдено — в частта, която е от интерес за постановяването на решение в настоящото производство — от Съда в решение от 29 април 2004 г. по дело C-298/00 P (т. 66—69) — съгласно който „[...] *схемата за помощи, установена в рамките на пазар, който първоначално е затворен за конкуренция, следва да се счита за схема за съществуващи помощи вследствие на либерализирането на този пазар, доколкото при установяването си тя не попада в приложното поле на член 92, параграф 1 от Договора [впоследствие член 87, параграф 1], приложил единствено в секторите, отворени за конкуренция, предвид посочените в този член условия относно засягането на търговията между държавите членки и отражението върху конкуренцията*“?
- 2) Също за целите на квалифицирането на тези помощи следва ли да се прилага — и в каква степен — член 1, буква б), подточка iv) от същия Регламент № 659/1999, съгласно който „съществуваща“ помощ е „*помощ, която се счита за съществуваща съгласно член 15*“ — разпоредба, която на свой ред установява десетгодишен давностен срок за възстановяването на неправомерно предоставените помощи — или се прилагат и доколко (по подобие или не на принципа, изразен в посочената норма на позитивното право) принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, нееднократно прогласени от Съда на ЕС?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 6 юли 2017 г. — Acea Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.

(Дело C-406/17)

(2017/C 338/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Acea Energia SpA

Ответници: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Преюдициални въпроси

- 1) Недопустима ли е — предвид целта на „общата“ Директива № 2005/29/ЕО⁽¹⁾, считана за „предпазна мрежа“ за защита на потребителите, и по-специално предвид съображение 10, член 3, параграф 4 и член 5, параграф 3 от същата директива — национална правна разпоредба, която включва оценката за спазването на специфичните изисквания, предвидени за защита на ползвателите в секторните директиви 2009/72/ЕО⁽²⁾ и 2009/73/СЕ⁽³⁾, в приложното поле на общата Директива № 2005/29/ЕО относно неправомерните търговски практики, като по този начин изключва намесата на компетентния в сектора орган — в конкретния случай АЕЕГСІ — да санкционира нарушаването на секторната директива, във всички хипотези, които могат да отговарят и на критериите за неправомерна или нелоялна търговска практика?
- 2) Трябва ли принципът на специалното правило, прогласен в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, да се разбира като принцип за регулиране на отношенията между законодателства (общо законодателство и секторни законодателства), или на отношенията между разпоредби (обща разпоредби и специални разпоредби), или пък на отношенията между отделните органи, на които са възложени регулирането и надзорът на съответните сектори?
- 3) Може ли да се счита, че понятието „противоречие“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, е налице само в случай на радикално несъответствие между разпоредбите на законодателството в областта на неправомерните търговски практики и другите разпоредби, произтичащи от европейското законодателство, които уреждат специфични секторни аспекти на търговските практики, или е достатъчно въпросните разпоредби да предвиждат уредба, отличаваща се от законодателството в областта на неправомерните търговски практики, която би довела до състълкновение на норми във връзка с един и същ конкретен случай?
- 4) Отнася ли се понятието „разпоредби на Общността“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, само до разпоредбите, съдържащи се в регламентите и европейските директиви, както и до разпоредбите, с които те се транспонират пряко, или включва и законите и подзаконовите разпоредби за транспониране на принципи на европейското право?
- 5) Недопустимо ли е — съгласно принципа на специалното правило, прогласен в съображение 10 и в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО, както и в член 37 от Директива 2002/72/ЕО и в член 41 от Директива 2002/73/ЕО — тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране, по смисъла на което всеки път, когато в регулиран сектор, където има секторна „потребителска“ правна уредба и на секторния орган са предоставени регулаторни и санкционни правомощия, е налице поведение, което може да попадне в обхвата на понятието „агресивна практика“ по смисъла на членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО или „при всякакви обстоятелства агресивна“ съгласно приложение I към Директива 2005/29/ЕО, следва винаги да се прилага общата правна уредба относно неправомерните практики, дори когато съществува секторно законодателство, прието в защита на (същите) потребители и основано на разпоредби на правото на Съюза, което регулира изчерпателно същите „агресивни практики“ и „при всякакви обстоятелства агресивни“ или пък същите „неправомерни практики“?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

⁽²⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

⁽³⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 94).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 6 юли 2017 г. — Green Network SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.

(Дело C-407/17)

(2017/C 338/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio